

EL COMPORTAMENT MUNICIPAL DE L'OFERTA DE PLACES TURÍSTIQUES A MALLORCA ENTRE 1965 I 1985. 2)

Onofre Rullan Salamanca.

RESUM

S'analitza en aquest article l'evolució de la variable turística a partir de les dades de 1965 i 1985. Les dades van georeferides al terme municipal. Les de 1965 són extretes de BARCELO (1969) i les de 1985 són d'elaboració pròpia.

Es treu també la taxa Defert (Relació places turístiques-Població de dret) per als dos anys en qüestió.

S'observa, de l'anàlisi d'ambdues sèries, una polarització creixent de l'oferta turística on Calvià, Alcúdia i Capdepera-Son Cervera, experimenten un augment quantitatiu molt important que les perfila com a futurs punts neuràlgics de l'oferta turística illenca.

PARAULES CLAU

Turisme, Municipis, Terciarització.

RESUMEN

Se analiza en este artículo la evolución de la variable turística a partir de los datos de 1965 y 1985. Los datos van georeferidos al término municipal. Los datos de 1965 estan extraídos de BARCELO (1969) y los de 1985 son de elaboración propia.

Se saca también la tasa Defert (Relación plazas turísticas-Población de derecho) para los dos años en cuestión.

Se observa, del análisis de ambas series, una polarización creciente de la oferta turística donde Calvià, Alcúdia y Capdepera-Son Cervera, experimentan un aumento cuantitativo muy importante que les perfila como los futuros puntos neurálgicos de la oferta turística isleña.

PALABRAS CLAVE

Turismo, Municipios, Terciarización.

Són moltes les estadístiques que sobre el turisme a Mallorca en particular i les Illes Balears en general es poden manejar avui dia, però totes elles pateixen el mateix defecte: l'individu observat. Efectivament, per als geògrafs és de vital importància tot el que es refereix al punt d'observació de la realitat geogràfica. És el que s'ha vingut a anomenar el problema de la Unitat Espacial modificable (PUEM), que si bé és clar en altres disciplines, no està suficientment definit en el cas de la Geografia.

El problema ha estat plantejat per BOSQUE-CHUVIECO-SANTOS (1983, 15-24) y es pot resumir amb una cita dels mateixos autors: "... podemos producir, cambiando la escala del análisis y el sistema de zonificación de la unidades de base, casi cualquier coeficiente de correlación entre las mismas variables." (BOSQUE-CHUVIECO-SANTOS, 1983, 18).

És, per tant, suficientment important el problema perquè el tinguem en consideració. En el cas que tractam aquí, les places turístiques, no hi ha dubte que, si volem posar en relació l'esmentada variable amb altres, l'individu observat haurà de ser el terme municipal, i això fonamentalment per dues raons:

1.- d'aquesta manera ens és possible veure els efectes del turisme en altres aspectes de la realitat geogràfica, ja que en la immensa majoria de casos les variables ens vénen georeferides als termes municipals.

2.- d'aquesta manera es pot afinar més amb les nostres apreciacions, ja que resulta més significativa la dada a nivell municipal que agrupada per zones turístiques com sol fer-se.

Efectivament, aquest és el cas dels estudis que sobre el turisme s'han duit a terme a Mallorca. Darrerament les dades globals sobre el fet turístic mallorquí vénen desagregats en 7 zones turístiques que ni tan sols resulten d'agregacions municipals. En tres casos ens trobam amb municipis que tenen el seu terme municipal a dues zones turístiques diferents (Alcúdia, Lluçmajor i Palma). Ens referim a la zonificació turística que utilitza la nostra Conselleria de Turisme (AGUILÓ, 1981, 8). No insistirem en aquesta zonificació que per altra part no ens sembla gens ni mica desencertada.

El que sí és clar, tota aquesta problemàtica, és que la nova realitat territorial desenvolupada a Mallorca arran del desenvolupament turístic han desferrat les antigues divisions municipals. El cas de l'Arenal, la principal concentració turística mallorquina n'és un exemple significatiu.

Urgiria, doncs, una reestructuració dels termes municipals que no m'atreveria a suggerir de cap manera, però que evidentment hauria de tenir com a punt de partida bàsic i fonamental les concentracions turístico-residencials del litoral mallorquí que no existien quan començaren a funcionar els actuals termes municipals.

Un treball que sí dona les dades a nivell municipal per al cas mallorquí és el d'en Bartomeu BARCELÓ (1969), on s'hagueren d'elaborar les dades a partir del treball d'arxiu.

És aquest treball precisament el que ens servirà de base i punt de partida per a la comparació de les dades municipals del 65 amb les de 1985.

1965 i 1985 ens assenyalen un període de 20 anys molt significatius per al turisme mallorquí, anant des dels anys de fort desenvolupament turístic a l'actualitat en que segueix el creixement, però s'ha passat d'una època de crisi econòmica que encara patim, malgrat que, com veurem, les xifres no corroboren tal afirmació. A més a més comptam amb les xifres globals del primer any de la crisi econòmica (1974) elaborats per en Manuel ÁLVAREZ (1976) que ens permetran establir un element de comparació.

LA FONT I EL SEU TRACTAMENT

La font utilitzada per a obtenir les dades de places turístiques municipals ha estat la "Guía de Hoteles. España 1985." ⁽¹⁾.

Aquesta font, publicada en forma de llibre, ens aporta tota la relació d'establiments hotelers i apartaments per comunitats autònomes. En el cas de les Illes Balears la relació va dividida per illes i a cadascuna d'elles es diferencien hotels, hostals i apartaments turístics, tot relacionant-ho per centres turístics. Aquests són amb dues excepcions, inferiors al municipi i permet, per tant, l'agrupació que perseguim.

El primer problema apareix quan volem establir el nombre de places de cada establiment. Es tractava de trobar un coeficient de conversió d'habitacions a places per al cas d'hotels i hostals, ja que per al cas dels apartaments coneixíem el nombre de llits per habitació.

Per resoldre aquest problema consultàrem a la Conselleria de Turisme i ens digueren que els coeficients de conversió habitació plaça era 1.9 per a hotels i 2 per als hostals. Aquests s'explicarien pel fet que la llei obliga que un 10% de les habitacions dels hotels siguin individuals mentre que en la resta quasi sempre són dobles. En el cas dels hostals la majoria són dobles i els casos d'habitacions triples es contrarestarien amb les individuals.

L'altre problema a resoldre era el dels centres turístics de l'Arenal i Cala Millor, el primer dividit entre Palma i Lluçmajor i el segon entre Sant Llorenç i Son Cervera. Per això recorreguérem al llistat de carrers i establiment a establiment aconseguíem detectar a quin terme municipal pertanyien les places turístiques d'ambdós centres turístics.

Una vegada aconseguïdes les places turístiques

ques de cada centre, amb els casos de l'Arenal i Cala Millor desdoblats, per agregació, assolirem les xifres municipals.

Amb la finalitat de comprovar la bondat i encert dels nostres càlculs, sumàrem les xifres municipals obtingudes i les comparàrem amb les oficials, que coneixíem per a 31-12-83, mentre les nostres estaven referides a 31-12-84. Els resultats obtinguts foren els següents:⁽²⁾

Places turístiques oficials a 31-12-83.....	198015
Places turístiques calculades a 31-12-84	194978
Diferència entre ambdues cifres (%)	1.53%

Ens trobam així amb unes xifres amb una diferència mínima que ens permet seguir endavant el nostre estudi.

EL TURISME A MALLORCA

Són diverses les obres que parlen del desenvolupament turístic de Mallorca amb dades històriques força interessants (BARCELÓ, 1966; SLAVA, 1983), per aquesta raó no insistirem en aquesta qüestió. Únicament parlarem del comportament del nombre de places entre 1965 i 1985.

S'ha de dir que aquests 20 anys representen tots els altibaixos haguts i per haver a la nostra economia, des de les vagues grasses del nostre boom turístic a la crisi econòmica de 1973 que no ha afectat a l'evolució creixent del nombre de places turístiques.

En aquest estudi, a partir de les dades aportades per BARCELÓ (1969) i les que hem obtingut nosaltres mateixos, amb la metodologia abans esmentada, hem elaborat la taula I, que compara les places turístiques a nivell municipal entre 1965 i 1985, el creixement entre ambdues dates i la taxa Defert ja elaborada per BARCELÓ (1969, pp 21 i 102-103) per a l'any 1965, amb què hem elaborat les nostres.

Per a un millor tractament de les dades de cada variable hem elaborat les gràfiques 1 i 2. Aquest tipus de gràfica fou anunciat per VELLEMAN i HOAGLIN (1981). El seu nom en anglès és *Stem and Leaf* que podríem traduir al català per *tronc amb fulles o tija amb fulles*. La seva principal particularitat consisteix a permetre graficar les dades d'una variable sense perdre el valor de cada individu.

Aquesta gràfica col.loca en una escala uniforme vertical -el tronc- els valors possibles que van des del menor al major en sentit descendent, a la dreta del tronc es col.loquen els valors de la part dels individus que no han cabut al tronc, a l'esquerra del tronc el nom dels individus, en el nostre cas els municipis.

LES XIFRES

Si comparem les dades del 65 amb les del 85 advertim en primer lloc que avui dia únicament Palma (57.546 places) té pràcticament el mateix nombre de places de tota Mallorca a l'any 1965 (57.606), la qual cosa ens dóna una idea del gran desenvolupament turístic que s'ha duit a terme als darrers 20 anys.

Una altra característica es la localització de les places, concentrades al litoral pràcticament al 100%. Excepte Fornalutx, tots els municipis costaners de Mallorca compten amb places turístiques, i el cas de Fornalutx no és extrany, la seva orografia que dificulta enormement l'accés a la mar i els seus escassos 500 metres de costa expliquen perfectament el fenomen.

Malgrat tot, al 1965 eren 5 els municipis no costaners amb presència de places turístiques -Esporles, Inca, la Pobla, Porreres i Puipunyent- però únicament sumaven 132 places (0.23% del total). Es tractava de posades i hostals que, com veurem, amb el temps han anat desapareixent.

Observant les dades de la columna 2 de la taula 1 (1965) veim com Palma i Calvià amb el 55.95% i 11.89% respectivament de les places turístiques concentraven el 67.84% de la capacitat mallorquina legal total; mentre que cap dels altres municipis que aleshores disposaven d'algun equipament d'aquest tipus assolien les 2100 places legals. La situació es trobava, per tant, polaritzada per Palma i Calvià, amb una lleugera implantació als altres municipis costaners.

Al posar en relació la població de dret amb les places turístiques obtenim la taxa Defert (BARCELÓ, 1969), les xifres que aquest autor va obtenir són a la columna 5 de la taula 1, en ella es pot observar com únicament Calvià amb una taxa de 180.59% supera el 100%, límit que ens marca la possibilitat d'una població ocasional superior a la de dret. Únicament dos municipis superaven el 50% (Capdepera i Son Cervera), mentre la immensa majoria comptava amb taxes inferiors al 20%.

La capacitat global d'allotjament a Mallorca s'ha anat incrementant ininterrompudament des del 65. Així les 57.608 places del 65 (taxa Defert 14.38%) es convertiren en 176.712 del 74 (taxa Defert 35.90%) (ALVAREZ, 1976), cosa que suposava un augment del 206.75%. Al 1985 ja seran 194.978 places legals, la qual cosa vol dir que des de l'any que s'assenyala el començament de la crisi hi ha hagut un augment del 12.03% en el nombre total d'allotjaments; per a Mallorca la taxa Defert és avui del 34.7%, pràcticament igual a la del 74 ja que l'augment de places ha estat paral·lel al de la població.

Observant les dades de 1985 (taula 1, columna 1) veim com s'ha accentuat la tendència a la concentració a la costa simbolitzant la cada vegada més forta

especialització de l'economia mallorquina en el subsector turístic.

Dels 5 municipis interiors que al 65 tenien algun tipus d'oferta d'allotjament turístic, al 85 tres l'han perduda (la Pobla, Porreres i Puigpunyent), Inca ha perdut 28 places i Esporles pràcticament es manté. Però contràriament a la tendència apareix un nou municipi interior amb oferta turística: Bunyola, que en aquesta època ha vist com a Orient s'ha obert un hotel i un hostel, que ofereixen un turisme de muntanya i tranquil·litat única a l'illa.

El creixement d'aquests 20 anys ha estat molt important (238.46%). Els augments menys importants s'han donat a la Serra de Tramuntana on les condicions naturals impedeixen afortunadament el desenvolupament de la infraestructura turística. Calvià s'atraca molt a Palma quant al nombre absolut de places turístiques (49.398 per 57.546). Altres municipis costaners també s'han desenvolupat molt. La gràfica I de tronc amb fulles ens informa de l'existència de quatre intervals a l'hora de parlar de places turístiques municipals.-

1.- els ja esmentats centres de Palma i Calvià que concentren el 54.85% de les places mallorquines. Malgrat tot s'ha d'observar com aquest percentatge és inferior al que suposaven aquests dos mateixos municipis al 65 (67.84%), i això no s'ha d'interpretar com una descentralització de l'oferta turística, ans al contrari com a una especialització i tendència encara més important d'instal·lació a la costa de l'oferta turística, ja que els altres municipis costaners han assolit un rang molt important de desenvolupament turístic.

2.- ja molt lluny de l'interval anterior apareixen dos municipis que es troben entre les 11000 i les 12500 places (Alcúdia i Lluçmajor). Lluçmajor deu el seu rang a la part de l'Arenal que es troba al seu terme municipal, que morfològicament no és més que una continuació del continu urbà de la badia de Palma. I Alcúdia es localitza entre les dues badies del nord de l'illa.

3.- entre 6400 i 9700 hi ha cinc municipis: Santanyí, Manacor, Santa Margarida, Son Cervera i Capdepera, tots ells del litoral oriental.

4.- finalment interval 0-4300 places és referit fonamentalment als municipis costaners de la serra de Tramuntana i als de la part nord-oriental.

D'aquesta manera queda definida una corona mallorquina de municipis turístics que defineixen la localització de l'oferta d'allotjaments amb un tendència que sembla anar en la mateixa direcció (concentració a costa en detriment de l'interior). Malgrat tot, avui dia ja es comença a parlar des de la classe empresarial d'aturar el creixement exponencial dins del qual ens hem vist involucrats fins als nostres dies.

Parlant de la taxa Defert per a l'any 1985, s'ha de dir que contràriament al que succeïa al 65, avui set

municipis superen la taxa 100: Calvià (356), Son Cervera (200), Alcúdia (184), Santa Margarida (168), Capdepera (161), Sant Llorenç (145) i Santanyí (108). Tot exceptuant el superespecialitzat Calvià, s'observa com aquests municipis són de desenvolupament turístic més o menys recents i el percentatge de treballadors eventuais no empadronats al municipis respectius podria ser una de les causes de l'elevada taxa Defert. La resta de municipis són per davall de la taxa 100, destacant les Salines (88) i Lluçmajor (78).

La gràfica 2 de tronc amb fulles, elaborada a partir de la columna 3 de la taula I, ens informa de l'increment en el nombre de places turístiques per municipis. Destaca en aquest aspecte una vegada més Calvià amb un increment al darrers 20 anys de 42.548 places, que, com apuntàvem anteriorment, de cada dia s'atraca més a Palma. No hi ha dubte que la construcció de l'autopista d'Andratx i un planejament urbanístic permisiu ha jugat un paper determinant en aquest increment de places turístiques. En segon lloc Palma que per la seva pròpia dinàmica en el glocal de l'illa assoleix el segon lloc quant a increment, en els 20 anys de què parlem, però ja per davall de Calvià (25.317). Ja molt per davall dels anteriors ens trobam amb un grup de dos municipis, Lluçmajor i Alcúdia, que augmenten la seva capacitat sobre les 10.000 places. Santanyí, Sant Llorenç, Manacor, Son Cervera, Santa Margarida i Capdepera ho fan entre 4.000 i 8.000. Mentre que la resta, quasi tots, registren un increment inferior a les 2500 places.

Es detecta, així doncs, una tendència cada vegada més important cap a la potenciació dels municipis que "tradicionalment" han gaudit d'algun tipus d'equipament turístic.

CONCLUSIONS

El que s'esdevé fora de dubtes a la vista d'aquestes xifres, és que l'especialització de Mallorca en el subsector turístic porta una clara tendència a l'alça.

La xifra total d'allotjaments turístics mallorquins per a l'any 1985 és de 194978, però un fet que cada vegada és més important i de dimensions més alarmants és l'oferta il·legal. Com apuntàvem anteriorment, ens podríem trobar davant una oferta quantitativament doblada si les estadístiques disponibles ens detectassen les xifres reals.

Ens trobam en un grau d'especialització que comença a ser alarmant. La dependència que això genera (PICORNELL, 1978) es veu perfectament reflectida en el fet que, si calculam el primer impacte del turisme en la economia balear (ALENYAR, 1984, pp 105), el VAB derivat directament de la producció turística de l'any 79 era de 935.318 milions de pessetes, el cosa que

representa el 36.07% sobre el PIB regional al cost dels factors. Però això, calculant únicament el primer impacte; altres estudis (FIGUEROLA, 1985, pp 33) assenyalen com calculant *los efectos inducidos en otros sectores* l'economia balear depèn en un 56.9% del turisme, prenent com a referència el PIB balear.

Sigui com sigui no hi ha dubte que la desitjada diversificació econòmica balear i mallorquina és encara una situació a aspirar, i per tant, una hipotètica reducció en l'arribada de turistes a les nostres illes suposaria una crisi de repercussions incalculades. De fet, actualment les veus més qualificades de la nostra Comunitat Autònoma i de la classe empresarial mallorquina ja clamen perquè s'aturi un creixement que no faria més que augmentar la dependència i empitjorar l'oferta. Els forts excedents proporcionats pel turisme ja han proporcionat inversions en altres sectors de la nostra economia, en una primera època en la construcció i més recentment en el subsector de l'alimentació, però de totes maneres és al mateix turisme on s'inverteixen la major part dels excedents, i aquests subsectors abans esmentats són a la vegada fortament dependents del sector turístic.
Cal Jai IX-1985.

NOTES

^(*) *Aquest treball fou presentat com a comunicació a la ponència titulada "Economías Insulares i Turismo" de la XI Reunió d'Estudis Regionals de la AECR. Celebrat a Palma els 13-14-15 de novembre de 1985.*

⁽¹⁾ *Editat pel Ministeri de Transports, Turisme i Comunicacions. Secretaria General de Turismo. Dirección General de Empresas i Actividades Turísticas.*

⁽²⁾ *Cal advertir que estam treballant amb xifres de places turístiques oficials, i per tant no comptabilitzam tota l'oferta turística il.legal que segons els darres estudis podria significar una xifra pareguda a la de l'oferta oficial.*

BIBLIOGRAFIA CITADA

- AGUILÓ, Eugeni (director) (1981): *El turismo en las Baleares*.- CGI. CEH/BANCA MARCH.- Palma.- 158 pp.
- ALBERTÍ HUGUET, Pere i altres (1984): *Evolució Econòmica 1983*. Les Balears.- Caixa de Balears/Banca Catalana.- Palma.- 175 pp.
- ALENYAR FUSTER, Miquel (1984): *Introducció a l'economia de les Balears*.- Caixa de Balears.- Edicions Cort.- Palma.- 243 pp.
- ÁLVAREZ DE SOTOMAYOR, Manuel (1976): *Distribución del turismo en Mallorca en el año 1974*.- "BCOCIM" (Palma), núm. 651-652 i 47-61.
- BARCELÓ PONS, Bartolomé (1966): *El turismo en Mallorca en la época 1925-1936*. "BCOCIN" (Palma), núm. 651-652, 47-61.
- BARCELÓ PONS, Bartolomé (1969): *Orígen y evolución de la afluencia turística y la oferta hotelera en las islas Baleares y su distribución en 1965*.- "BCOCIN" (Palma), núm. 663-664, 57-103.
- BOSQUE CENDRA, Joaquín; CHUVIECO SALINERO, Emilio y SANTOS PRECIADO, José Miguel (1983): *Algunos problemas metodológicos de las técnicas cuantitativas en geografía humana*.- Ponencia presentada al curso "La Geografía Teórica y Cuantitativa. Concepto y métodos".- Oviedo 11 al 15 de julio de 1983.- 33 pp. Inèdit.
- FIGUEROLA PALOMO, Manuel (director) (1985): *Estudio sobre la renta turística en Baleares*.- Comunitat Autònoma de les Illes Balears. Conselleria de Turisme.- Palma.- 34 pp.
- PICORNELL BAUZÀ, Climent (1978): *El Turismo com articulador de la dependència a les Illes Balears*.- Assaigs illencs/CES Gabriel Alomar.- Palma.- 37 pp.
- SALVÀ I TOMÀS, Pere (1983): *Turisme i canvi a l'espai de les Illes Balears*.- En premsa a "Treballs de la Societat Catalana de Geografia (Barcelona), núm. 2
- VELLEMAN, P.F. & HOAGLIN, D. (1981): *ABC of EDA*.- Duxburg Press.- Boston.

Taula 1: Evolució de les places turístiques per municipis a Mallorca entre els anys 1965 i 1985.

Municipi	P.T.1985 (1)	P.T.1989 (2)	Incrom.85-86 (3)	T.Def.85 (4)	T.Def.65 (5)
Alcúdia	11.181	966	10.215	184'9	37'34
Andratx	2.049	965	1.084	32'0	18'74
Artà	198	43	155	3'5	0'78
Banyalbufar	180	104	76	36'0	19'29
Bunyola	70	0	70	2'2	0'00
Calvià	49.398	6.850	42.548	356'4	180'59
Campos	78	51	27	1'2	0'75
Capdepera	9.618	1.965	7.653	161'2	57'39
Deià	271	166	105	51'2	41'29
Escorca	105	77	28	55'0	15'74
Esporles	20	17	3	0'8	0'62
Estellencs	128	103	25	32'0	21'23
Felanitx	3.270	787	2.483	24'9	6'31
Inca	34	62	-28	0'2	0'39
Llucmajor	12.445	1.712	10.692	78'7	14'59
Manacor	7.008	1.885	5.153	26'1	9'08
Muro	2.151	15	2.136	35'7	0'25
Palma	57.546	32.229	25.317	18'8	16'88
Pobla, la	0	19	-19	0'0	0'19
Pollença	4.201	1.938	2.265	35'8	20'06
Porreres	0	4	-4	0'0	0'07
Puigpunyent	0	30	-30	0'0	2'97
Sta. Margarida	8.340	377	7.963	168'5	9'17
Santanyí	6.557	2.043	4.514	108'4	34'19
Sant Llorenç	5.902	1.414	4.488	145'8	39'70
Salines, les	2.317	178	2.139	88'7	8'62
Sóller	3.669	2.04	31.626	37'0	19'59
Son Cervera	8.136	1.499	6.637	200'9	51'95
Valldemossa	106	58	48	8'9	5'09
MALLORCA	194.978	57.608	135.370	34'7	14'38

Fonts: 1, 3 i 4; elaboració pròpia a partir de la "Guía de Hoteles. España 1985" i de la "Evolució Econòmica 1983. Les Balears" (Caixa de Balears, Banca Catalana, Banc Industrial de Catalunya, Banc Industrial del Mediterrani i Banc de Barcelona. Barcelona 1984). 2 i 5; extret del treball de Bartolomé BARCELÓ (1969).

GRÀFICA 1

Gràfica de tronc amb fulles de les places turístiques (1985). El tronc representa milers de places.

Bunyol, Inca, Camp. Espor. Est.	0	0	0	0	0	0	1	1	1	1	1	1	2
1													
Muro, les Salines, Andratx	2	0	1	3									
Sóller, Felanitx	3	2	6										
Sant Llorenç, Pollença	4	2	4										
5													
Santanyi	6	5											
Manacor	7	0											
Son Cervera, Santa Margarida	8	3	1										
Capdepera	9	6											
10													
Alcúdia	11	1											
Llucmajor	12	4											
13													
14													
15													
16													
17													
18													
19													
20													
21													
22													
23													
24													
25													
26													
27													
28													
29													
30													
31													
32													
33													
34													
35													
36													
37													
38													
39													
40													
41													
42													
43													
44													
45													
46													
47													
48													
Calvià	49	3											
50													
51													
52													
53													
54													
55													
56													
Palma	57	5											

GRÀFICA 2

Gràfica de tronc amb fulles d'increment de places turístiques entre 1965 i 1985. El tronc representa milers de places.

Porreres, la Pobla, Inca, Puig.	-	0	0	0	0								
Vall, Est. Esp, Esc, Camp, Buny	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	1		
Deià; Artá. Andratx, Sóller	1	0	1										
Felan. Pollen. Salines, Muro	2	1	1	2	4								
3													
Sant Llorenç, Santanyi	4	5	4										
Manacor	5	1											
Son Cervera	6	6											
Santa Margarida, Capdepera	7	6	7										
8													
9													
Llucmajor, Alcúdia	10	2	5										
11													
12													
13													
14													
15													
16													
17													
18													
19													
20													
21													
22													
23													
24													
Palma	25	3											
26													
27													
28													
29													
30													
31													
32													
33													
34													
35													
36													
37													
38													
39													
40													
41													
Calvià	42	5											